

[Himmelstrup.]

paa Dagsordenen og var kommet til Behandling paa et tidligere Tidspunkt. Det maatte man i alt Fald vente, saafremt man gik ud fra, at de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og de Bemærkninger, hvormed Ordføreren for Forslagsstillerne ledsagede dets Forelæggelse i Oktober 1938, var rigtige. Vi valgte derfor straks en Ordfører, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, til at føre Ordet paa Partiet Venstres Vegne ved den Forhandling, som vi altsaa ventede snart vilde komme. Denne Forhandling er først kommet nu, og det ærede Medlem kan paa Grund af Sygdom ikke være til Stede her. Jeg skal derfor gøre et Par Bemærkninger om det Spørgsmaal, som er rejst gennem dette Lovforslag.

Jeg synes jo, at man maa gøre sig klart, at der absolut ikke kan komme noget positivt ud af Lovforslaget i denne Rigsdags-samling, men vi havde ventet, at der var kommet noget positivt ud af det, hvis det var kommet til Behandling allerede i Begyndelsen af Rigsdagssamlingen, for naar der er en Række Ting i den nu bestaaende Radiologivning, der trænger til Ændring, kunde dette Lovforslag meget godt danne Udgangspunkt for en yderligere Forhandling derom.

Se, Spørgsmaalet om direkte Lyttervalg er jo det eneste Spørgsmaal, som rejses i det foreliggende Lovforslag. Det er et Spørgsmaal, som man i og for sig maa have Sympati for fremfor dette at lade Valget foregaa gennem Organisationer. Om et saadant Valg kan foregaa gennem Organisationer og den større eller mindre Berettigelse deraf, er efter min Mening i høj Grad afhængigt af, hvor omfattende disse Organisationer er, hvor mange Lyttere de i Virkeligheden repræsenterer. Det har vi ikke hørt noget som helst om, og jeg skulde næsten tro, at efterhaanden som Lytternes Antal stiger saa stærkt, som Tilfældet er — det er vel i Dag oppe paa næsten 700 000 —, maa man være paa det rene med, at Organisationerne utvivlsomt repræsenterer en mindre Del af alle Lytterne end tidligere. Jeg skulde dog tro, at naar Antallet af Lyttere er steget saa stærkt, som det er i de senere Aar, saa er dette et ikke uvigtigt Moment ved Bedømmelsen af, hvorvidt et Valg af Lytterrepræsentanter overhovedet kunde finde Sted gennem Organisationer, eller det skal ske direkte. Men jeg vil altsaa gerne gøre opmærksom paa, at vi fra vor Side allerede paa et tidligere Tidspunkt har udtalt Sympati for det direkte

Lyttervalg. Jeg tror, at det endogsaa kan siges, at Partiet Venstres tidligere Ordfører i disse Spørgsmaal, nuværende Redaktør I. A. Hansen i Roskilde, som er Medlem af Radioraadet, maaske er den første, der overhovedet har rejst Problemet. Han gjorde det allerede i 1926 under en Forhandling i en af de daværende Lytterklubber, og han har udtalt sig om det under Behandlingen af den nugældende Radiolov fra 1930; det findes i Rigsdagstidenden for 1929—30, Sp. 4630, hvor han netop siger, at hele dette Spørgsmaal om det direkte Lyttervalg kan man ingenlunde skyde fra sig, det direkte Valg maa man komme over til; og principielt havde Hr. I. A. Hansen intet som helst at indvende mod det; der var visse praktiske Vanskeligheder ved dets Gennemførelse, men dem maatte man se at komme ud over. Det er heller ingen som helst Tvivl om; i Tilslutningen til det direkte Lyttervalg har en vis Vækst ude blandt Lytterne. Jeg tror jo ikke, man i Længden kan opretholde den nuværende Ordning. Det fremgik ogsaa af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. P. Andersen gjorde, at han mente, man nu maatte se at komme over til et andet System. Jeg synes, at man maa se saadan paa Sagen, at de praktiske Vanskeligheder, som maatte være forbundet med det direkte Lyttervalg, maatte man være i Stand til at overvinde.

Ogsaa den højtærede Trafikminister var inde paa Spørgsmaalet om Ønskeligheden af, at den gældende Radiolov af 1930 fornyedes. Jeg tror, at dette er nødvendigt, og jeg er ikke engang sikker paa, at det er ønskeligt at udskyde Tidspunktet derfor i 3 eller 4 Aar, indtil den nuværende Periode udløber. Der sker saa overmaade meget paa dette Omraade kulturelt, teknisk og økonomisk, at det i og for sig er naturligt, om Rigsdagen med ikke alt for lange Mellemrum beskæftiger sig med dette Spørgsmaal. Det er ingenlunde sikkert — og det er man altsaa ogsaa klar paa fra den Side —, at den Organisationsform, man fandt i 1930, skulde være den endelige. Jeg synes, det havde været fornuftigt, om man i Loven af 1930 havde indsat en Revisionsparagraf ganske paa samme Maade, som Tilfældet var i den tidligere Radiolov, saaledes at det var helt sikkert, at med visse Mellemrum kom dette Forhold, som er under saa stærk Udvikling, frem til Behandling. Nu er den højtærede Minister og den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (P. Andersen) jo paa det rene med, at der skal en Ændring til. Jeg tror altsaa ikke, at det vil være